

III Concurs de Microrelats d'Igualltat i Diversitats.

ies pedreguer 2020-2021

III Concurs
de Microrelats
d'Igualltat
i Diversitats.

ies pedreguer 2020-2021

Un curs més, l'alumnat de l'IES de Pedreguer ens sorprén positivament amb una bona dosi de creativitat i, alhora, de compromís social. Literatura i expressió artística s'agafen de la mà per a reivindicar el paper de les diversitats com una ferramenta imprescindible en el camí de la igualtat.

El paper més important que tenim com a docents des de la nostra parcel·la a l'aula és aconseguir una empremta social, que el treball de l'alumnat tinga un ressò colpidor i esperançador que contribuísca definitivament en la recerca d'una societat més igualitària.

És per això que la consolidació del Certamen de Microrelats s'ha convertit en un referent per a la nostra comunitat educativa i per als pobles que la nodreixen. Ja és tot un clàssic que ens fa millorar cada curs que passa.

Des de l'equip directiu de l'IES de Pedreguer volem agrair la tasca de les persones que ho fan possible des de tots els àmbits -educatiu, institucional, comercial i social- i convidar al públic en general a què gaudisquen de l'obra literària i artística d'un jovent reivindicatiu i ben despert, amb unes idees molt clares que posen a la persona per damunt d'allò que ens separa. La diversitat ha de servir per a unir-nos front l'adversitat. Reconèixer-ho i treballar en eixe sentit és créixer com a persones i fer de la nostra vida quotidiana un espai més obert i més humà.

Jose Miguel Mut

VERA MIRALLES.

"LES BAMBOLLES FLOTANTS"

Quan era xicoteta, Anna i sa mare jugaven a fer bambolles quan es rentaven les mans. Reien. Ara, però, Anna no riu. Es mira a l'espill mentre es renta les mans i plora. De sobte, floten bambolles per tota l'habitació. Dins de les bambolles, hi ha imatges de cada insult, de cada pallissa... Cada vegada més i més bambolles. En una de les bambolles, ella riu i ell no hi és. Aleshores va obrir els ulls. Quan va arribar a casa el va deixar. Al dia següent, va decidir obrir una pàgina web per ajudar a qualsevol persona que passara per una situació pareguda. Les bambolles d'Anna tornarien a flotar, ben alt, lliures.

Mariona Vidal Estrugo

"EL MAJOR REPTE"

Bé, ja ha arribat el gran dia; ja estic davant del jutge. A mi no em feia falta açò per a demostrar el meu amor, tots estan tan contents...

Mira la cara de goig de ma mare, la padrina, a qui se li escapa, fins i tot una llagrimeta... com aquella vegada que, per voler ser més que tots, vaig botar un marge i em va costar tres punts al llavi i un ull blau. Com si ser un home impliqués haver de suportar reptes inversemblants animats per frases com: "No t'atreveixes", "Eres marica si no ho fas" i altres fineses.

Ja està ací, pensava que no vindria, amb la il·lusió que li feia... Guapíssim, com sempre!

Salva Sapena Català

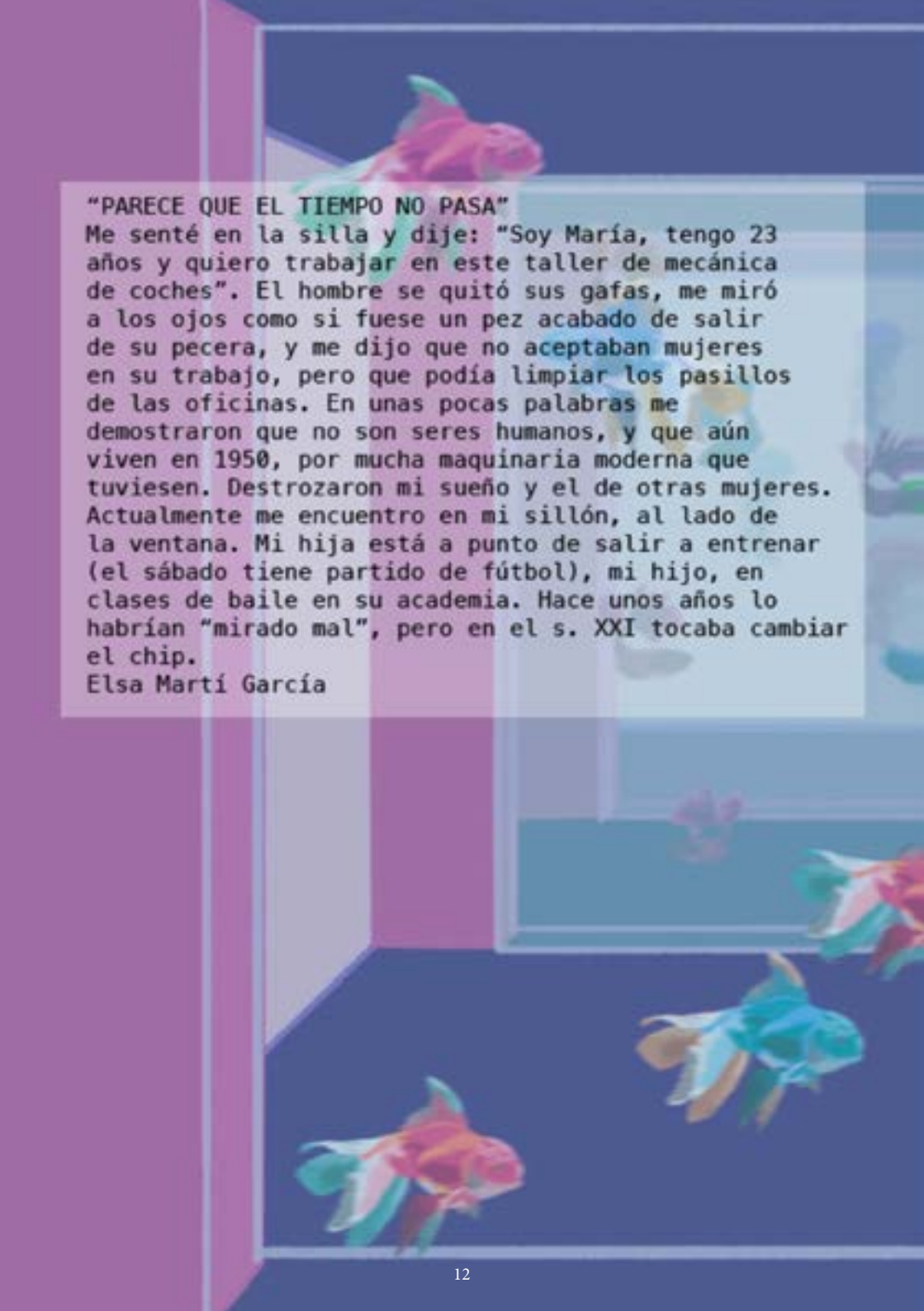

NICOLE FAHLE DIEGO

"SOC DONA"

Em desperte al matí, òbric la persiana per a veure la llum del dia, em dutxe, m'arregle, em pose bonica. Desperte els xiquets i el meu marit, els prepare el desdejuni, porte els xiquets al col·legi i torne a casa. Em desperte al matí, no tinc ganes d'alçar-me, òbric la persiana per a saber que hi ha món a l'exterior, em dutxe, m'arregle, no m'agrada com vaig vestida, ni l'olor que faig, però calle, perquè és el correcte, perquè ell diu que ja no soc jove, que m'afavoreix més aquest perfum, té una mica de raó, els anys passen, no sóc la mateixa. Els meus fills em pregunten perquè estic trista, no sé què dir-los, no sé la contestació. Jo calle, tinc por, només sé que no visc, sinó que sobrevisc. Un altre dia em desperte, hui és diferent, veig una eixida, sé que puc eixir, perquè jo puc, perquè soc valenta, perquè soc forta, perquè soc dona.

Carla Calatayud Llopis

"PARECE QUE EL TIEMPO NO PASA"

Me senté en la silla y dije: "Soy María, tengo 23 años y quiero trabajar en este taller de mecánica de coches". El hombre se quitó sus gafas, me miró a los ojos como si fuese un pez acabado de salir de su pecera, y me dijo que no aceptaban mujeres en su trabajo, pero que podía limpiar los pasillos de las oficinas. En unas pocas palabras me demostraron que no son seres humanos, y que aún viven en 1950, por mucha maquinaria moderna que tuviesen. Destrozaron mi sueño y el de otras mujeres. Actualmente me encuentro en mi sillón, al lado de la ventana. Mi hija está a punto de salir a entrenar (el sábado tiene partido de fútbol), mi hijo, en clases de baile en su academia. Hace unos años lo habrían "mirado mal", pero en el s. XXI tocaba cambiar el chip.

Elsa Martí García

"EL POZO DE INSEGURIDADES"

Soy un monstruo, soy un horrible monstruo, o eso es lo que la gente dice. Sus miradas, sus comentarios y actitudes me han tirado a un pozo de inseguridades. Todo es oscuro, no veo nada y no sé cómo salir. Lo único que puedo hacer es pensar y he tenido una idea. Si me ven como un monstruo que lo hagan, pero yo voy a decidir qué tipo de monstruo. En mi pelaje se verá representado mi verdadero yo y con mis actos lo demostraré. Voy a ser un monstruo homosexual, respetado, luchador, amigo de todos y sin esconderme nunca más.

Elena Ballester Server

JULIA ROIG
PUCHE

"LE SECRET DU BONHEUR"

Quand ma mère était enceinte, mes parents ont décidé de ne pas savoir le sexe du bébé. Et quand on leur demande : "que voulez-vous que ce soit ?", ils répondent "heureux"

Quand ils m'ont dit ça, je n'ai pas compris. Jusqu'à ce que je vieillis et je comprends le sens de ce grand mot.

Si tout le monde avait le même désir pour tous et pour eux-mêmes, nous vivrions dans un monde sans jalousie, sans envie, sans rancune, quelle que soit la couleur de la peau, la religion, la condition sexuelle, la façon de penser...

Il semble impossible, mais pourquoi ne pas croire que vous pouvez vivre dans un monde plus heureux ?

Leire Mas Bisquert

"TU M'ATTRAPES"

Tu m'attrapes et je n'ai pas le temps de m'échapper.
Il m'attrape si fort que je ne peux pas bouger, je ne
peux pas même crier.

Dans les moments-là, je ne le reconnais pas. Son image
change et il passe d'être mon ami et confident à un
lion en colère qui sort ses griffes et me fait fortement
souffrir.

"RING-RING" Je me réveille, c'est juste un putain de
rêve!

Aitana Server Valdearcos

SHEILA
UYTTENHOVE

"M. L."

Una foto antigua: mi abuela y una mujer de la que nunca escuché hablar.

Entré en la habitación con cuidado, me acerqué a la cama en la cual mi abuela María estaba reposando desde hacía siete años, pues tiene Alzheimer. Le pregunté sobre esa mujer y lo que me sorprendió fue que se acordara.

– Nosotras estábamos de enfermeras en la Primera Guerra Mundial, en Francia; los soldados nos violaban y nos humillaban. No podíamos hacer nada. Ella y yo nos queríamos, pero de otra forma. Un día, un soldado empezó a calentarse y quiso violarme, cuando Laura le golpeó y lo mató accidentalmente. Ese día escribió en una medalla nuestras iniciales (M.L.) y se despidió de mí con un beso en la frente. "Nunca podríamos ser libres en este mundo", me dijo.

Marin Lorey hoy es recordada como una de las principales luchadoras de los derechos de las mujeres.

Yo luché por tu futuro, – me dijo mi abuela.

Adrián Lupiáñez Boix

VERA MIRALLES
SERRANO

"LIKE NEVER BEFORE"

5th July, 2018

Dear diary,

Today I have started the summer camp and everybody stared at me confused. I knew it! I knew that my new me was going to be a disaster.

7th July, 2018

Dear diary,

This morning all campers made fun of me and made me feel uncomfortable with myself, my body and my identity. This summer is going to be the worst of my life. I shouldn't have listened to my mother and I should have stayed home.

8th July, 2018

Dear diary,

Sophie, one of the campers, talked to me and tried to be my friend. I was a little nervous because she was the only person who dared to talk to me about the new me but it was satisfying to be able to talk to someone about who I really am.

14th July, 2018

Dear diary,

It's still four days until summer camp finishes and I have to admit that I was wrong. When Sophie understood what was happening, she protected me from the offenses of the other campers and she made them reconsider and made them see that I was the same person from all the years but more myself than ever, and since then I have been enjoying the summer like never before.

Júlia Roig Puche

NICOLE FAHLE DIEGO.

"LA SCULPTURE"

Il a été sculpteur. Il a aimé faire de belles sculptures.
Faire, imaginer, construire, élaborer...

J'avais l'habitude d'être la roche qu'il a utilisé pour
travailler. Il voulait me sculpter selon son goût.
Tout est devenu différent. La muse ne souriait plus et
le sculpteur a pris son travail comme une forme pour se
libérer.

Je n'en pouvais plus. Je ne voulais pas être sa muse.
Je peux être une magnifique et unique sculpture!

Júlia Fullana Ballester

creama⁺

Pacte d' Estat
contra la violència de gènere

016
Línia d'atenció a les víctimes
d'actes de violència de gènere

